

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **P. K.**, zast. JUDr. Václavem Erbanem, advokátem, se sídlem Ostrava 1, Sokolská 21, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 9. 2005, č. j. 63 Az 19/2005 - 18, a o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci stěžovatelky **s e** odměna za zastupování **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) brojila žalobou podanou u Krajského soudu v Ostravě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-109/VL-20-11-2005, ze dne 26. 1. 2005, kterým rozhodl žalovaný tak, že žádost o udělení azylu se zamítá jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 23. 9. 2005, č. j. 63 Az 19/2005 - 18, rozhodl, že se žaloba zamítá a žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Proti tomuto rozsudku stěžovatelka včas podala kasační stížnost, v níž konstatuje, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., a namítá, že krajský soud posoudil věc v rozporu s platným právním řádem. Dále uvádí, že shledává vážná pochybení u všech orgánů, které rozhodovaly ve věci azylu, a že krajský soud její věc projednal v rozporu se zákonem o azylu. Stěžovatelka požaduje zrušení

shora citovaného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení. Dále navrhuje, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek a žádá o ustanovení zástupce a tlumočníka.

Krajský soud svým usnesením ze dne 15. 11. 2005, č. j. 63 Az 19/2005 - 30, stěžovatelce ustanovil zástupce z řad advokátů JUDr. Václava Erbana, kterého poté usnesením ze dne 19. 12. 2005, č. j. 63 Az 19/2005 - 32, vyzval, aby kasační stížnost do jednoho měsíce doplnil tak, aby bylo zřejmé, v jakém rozsahu a z jakých důvodů stěžovatelka rozhodnutí krajského soudu napadá, uvedl konkrétní důvody kasační stížnosti a doplnil údaj o tom, kdy byl napadený rozsudek doručen. Krajský soud zároveň uvedl, že nebude-li výzvě ve stanovené lhůtě vyhověno, bude kasační stížnost odmítnuta. Podle údajů na doručence bylo toto usnesení doručeno zástupci stěžovatelky JUDr. Václavu Erbanovi dne 28. 12. 2005. V určené lhůtě, ani později však stěžovatelka (její zástupce) na výzvu obsaženou v usnesení nereagovala. Následně předložil Krajský soud v Ostravě věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy nebylo reagováno na výzvu Krajského soudu v Ostravě k doplnění kasační stížnosti a toto nadále nesplňuje náležitosti předepsané ustanovením § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s., nezbyvá než ji odmítnout.

Podle ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně. Podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Z výše uvedeného plyne, že kasační stížnost zůstává neurčitá a nekonkrétní. V textu kasační stížnosti stěžovatelka neuvádí, v jakém rozsahu napadá rozsudek krajského soudu, ani žádné konkrétní důvody. Z textu kasační stížnosti tak není poznatelné, v čem stěžovatelka spatřuje nezákonnost či nesprávnost napadeného rozsudku krajského soudu, resp. jaká pochybení krajskému soudu vytýká.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40).

Tak tomu je i v posuzované věci, kdy stěžovatelka pouze uvedla, že kasační stížnost podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., a dále uvedla, že krajský soud posoudil věc v rozporu s platným právním řádem, že shledává vážná pochybení u všech orgánů, které rozhodovaly ve věci azylu, a že krajský soud její věc projednal v rozporu se zákonem o azylu. Stěžovatelka neuvádí nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru). Takto formulovanou kasační stížnost považuje Nejvyšší správní soud za nedostačující ve smyslu ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. se zřetelem k ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka (její zástupce) byla řádně vyzvána k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a byla současně poučena o následcích nerespektování této výzvy. Vytýkané vady stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje nebyly stěžovatelkou doplněny, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti.

Za této situace nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnout, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

Stěžovatelka rovněž požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Za situace, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Podle § 35 odst. 7 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Vzhledem k tomu, že ze soudního spisu není zřejmé, že ustanovený advokát, JUDr. Václav Erban učinil úkon právní služby, za který náleží odměna podle § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (na výzvu krajského soudu vůbec nereagoval), však Nejvyšší správní soud odměnu zástupci stěžovatelky nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. října 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu